

శీనాయిబుర్ర గిరగిరా తిరుగుతోంది. అంటే భూమి తనచుట్టూతాను తిరిగినట్టు, మెడమీద గిరుగిన తిరుగుతోందనికాదు. కాశీబ్రాహ్మణి బుట్టలో వావణుణ్ణి చూచిన సీతబొమ్మలా అటూయిటూ తిరుగుతోందనీ కాదు. అసలు ఆతిరగడం శీనాయిబుర్ర కానేకాదు. అత గాడి బుర్రలోని ఆలోచనలుమాత్రమే.

ఐతే శీనాయిబుర్ర యీరోజే ఏదో మంచి ముహూర్తం చూచుకొని ప్రారంభించలేదు - యీతిరగడానికి. అది యెప్పుడూఅంతే. అలా ఏదోఒక సమస్యతో గింజుకొంటూనే వుంటుంది. ఎప్పటికప్పుడు సరికొత్త సమస్యలు ఆబుర్రలో వూరుతూనే వుంటాయి.

అసలుదాన్ని 'బుర్ర' అనడంకంటే ఓ 'సమస్యల కార్ఖానా' అనడం తగివుంటుంది.

ఈమధ్య శీనాయి నిత్యమూవచ్చే దినపత్రికలు చూస్తున్నాడు. 'చూస్తున్నాడు' అంటే చూస్తున్నాడనే కాని చదువుతున్నాడనికాదు. శీనాయి పత్రికలుచదవడు. తీర్గొకూచుని విపణివీధిలో సహా రాగాలుతీసి చదవడానికి

యెన్నఱ

అది అతగాడి స్వంతమైతేకదూ! ఐనా ఆచూడటం మాత్రంతోనే ఆసత్రికలు మనవాడిబుర్రకి ఓముడిసరుకు నందించాయి.

‘ప్రజాస్వామికమంటే ఏమిటి?’ అని— పత్రికలు ప్రతిరోజూ చెక్కుతున్నాయి.

—‘ప్రజాస్వామికానికి ప్రమాదం’ అని—

• ‘ఏమిటో? ఆప్రమాదం!’

‘ఏమిటో తేపోనీ’ అని వదిలెయ్యగూడదూ? అలావదల్లేదు శీనాయి. శీనాయి వదిలేవాడేమోగాని వాడి బుర్ర అలా వదుల్తుందా! అది సమస్యల కార్థానా ఆయెను.

‘ప్రజాస్వామికానికి ప్రమాదం’

అదైనా ఏబకరో అరో అంటున్నదికాదు. ఏ సామాన్యలో అంటున్నదికాదు. అమెరికా అధ్యక్షుడు ట్రూమన్, అట్లీ, పండిత నెహ్రూ, లియాఖత్ ఆలీఖాన్, ఆచార్య రంగా, డాక్టర్ పట్టాభి, అంతా — చివరకు మామూలు పోలీస్ ఆఫీసర్ సైతం అదే అంటున్నాడు.

‘ప్రజాస్వామికానికి ప్రమాదం’ అని—

అలాంటప్పుడు ఆప్రమాదమేమిటో తెలుసుకోకుండా, ఆప్రమాదాన్ని నివారించి ప్రజాస్వామికాన్ని పరిరక్షించకుండా, కూచోడం శీనాయిబుర్రకి చాలా అన్యాయమనిపించింది.

కాని—చేసే దేముంది ? కనీసం - ఆప్రమాదమే మిటో ? ఎవరికో? తెలిస్తే గదూ !

అలా—ఆలోచించగా ఆలోచించగా 'ప్రజాస్వామికం ప్రమాదంలో పడింది.' అంటే - ప్రజాస్వామికం ఏముసలమ్మో అయి ఆవిడకాస్తా కాలుజారిపడిందేమో ! అందుకు వీళ్లంతా "మ్మమ్మమ్మ" అంటున్నారేమో ! అని తట్టింది. మొదట శీనాయికి—

కాని - ప్రజాస్వామికాన్ని పరిరక్షించేందుకంటూ జరుగుతూన్న హాంగామా - అట్లాంటిక్ ఫాక్టులూ, పశ్చిమయూరప్ సమైక్యతలూ, జర్మనీ జపాన్ ఫాసిజాలకు పునరాయుధధారణలూ, డాలర్ అప్పులూ యివన్నీ ఓముసలమ్మని రక్షించేటందుకేనా.

ఈమధ్య ఉత్తరకొరియాలో ప్రజాస్వామికం ప్రమాదంలో పడడమూ, దాని పరిరక్షణకంటూ అమెరికా సమస్త మిలటరీ బలగాలతో దిగబడడమూ; అప్పటికీ ఆ ప్రమాదం తప్పక మిత్రరాజ్యసమితిలోని ఛప్పన్న దేశాలూపోయి పీకులాడడమూ; చూచాక — 'ప్రజాస్వామికం - ముసలమ్మకాదు' అని తేల్చుకొన్నది శీనాయి బుర్ర.

“ఐతే మరి...?” మళ్ళీ ఆలోచనకు లంకించు

ఎనభైరెండు

కున్నది. అనేక దృక్కోణాలనించి పరిశోధనకు దిగింది. శీనాయి బుర్రీ...

ప్రజాస్వామికం అంటే 'పప్పు గోంగూర' కాదుగదా! - శీనాయికి పప్పుగోంగూర యిష్టం.

ఐతే నాన్నకు కాకరకాయ యిష్టం. అమ్మకు చేపపులుసు యిష్టం. అమ్మ యిష్టం నానకు నష్టం. మా యిద్దరి యిష్టం అమ్మకు కష్టం — కాబట్టి అందరికీ యిష్టంకాని పప్పుగోంగూర ప్రజాస్వామికం ఎలా అవుతుంది?

చర్చిల్ కు చుట్టలంటే యిష్టం, పట్టాభిగారికి యిన్నారెన్ను కంపెనీలంటే యిష్టం, రంగాగారికి అనేక సంఘాలు పెట్టడం యిష్టం, నెహ్రూగారికి ప్రకృతిసౌందర్యం మాట్లాడడం యిష్టం. యిందులో ఏ ఒకటి అందరికీ యిష్టం కాదు. కానీ... ప్రజాస్వామికంమీద అందరికీ మోజేనే -

కాశ్మీర్ కోసరం కొట్లాడుకునే లియాకత్ నెహ్రూలు; అమెరికావిధానం 'మాకొంప ముంచుతో' దనే బెవిన్, అదే 'సూక్ష్మంలో మోక్షం' అనే అచిన్ సన్; అందరికీ ప్రజాస్వామికం ప్రియపాత్రమేనే !? -

ఇదేదో నానాత్వంలో ఏకత్వంలాంటి వేదాంతంలావుంది.

బహుశా... సినీమాస్టారేమో! ప్రతీఒక్క 'కచటతప'కి కావాలనిపించే మంత్రీపదవేమో! కనీసం

యం. యల్. ఎ. నేమో! కాకపోతే సిమెంట్, ఇనుము పర్మిట్లలో ఏదేనాకావడానికీ అవకాశంవుంది. చివరకు బస్ రూటు పర్మిట్ ఐనాకావచ్చు. బ్లాక్ మార్కెట్ అయి తీరుతుంది' —శీనాయిబుర్ర తెగబడ్డది.

'ఐతే వీటికివచ్చిన ప్రమాదమేమిటి?'

“ఏమీలేదు. కాబట్టి ప్రజాస్వామికం అంటే యివేవీకావు.” సమాధానపడింది.

ఐతే మరి... ?

శీనాయి నాలుగుగోడలమధ్య కూర్చున్నాడు. తలుపులన్నీ మూశాడు. తెరిచాడు. ఆగోడనించీ యీగోడకు అడుగులు లెక్కపెట్టాడు. అంగలు పంగలు వేశాడు.

ఉహూఁ — తెమలలేదు.

ఒక్కవూపులోపోయి వూరివెలపల కాలవకట్ట మీద కూచోబడ్డాడు. నేలమీద గీతలుగీచాడు. కట్ట బీడీలు కాల్చివేశాడు. పెట్టె సిగిరెల్లు పీల్చివేశాడు.

ఉహూఁ — తెమలలేదు.

రఁయ్యినలేచాడు. సుడిగాలిలాపోయి నూరి ముందు వాలాడు.

యీ వాలకంచూచి భయపడ్డాడు నూరి.

“ప్రజాస్వామికం అంటే ఏమిటి?” విసిరాడు. శీనాయి. ఏదోచెప్పబోయి నీళ్లు నమిలాడు నూరి. “ప్రజాస్వామికం ప్రమాదంలో”

ఎనబైనాలుగు

“అందుకే—” గద్దించాడు శీనాయి.

“అంటే-అంటే” యిప్పుడు నీళ్లు నెమరువేస్తున్నాడు సూరి.

“అంటే అంటేకాదు. ప్రజాస్వామికం అంటే—”

“ఆ... ప్రజాస్వామికం అంటే ఎలెక్షన్లు. అంటే ఎన్నికలు— వచ్చే ఎన్నికల్లో ప్రజలంతా మాకు ఓట్లుయిస్తే—”

“యిస్తే—?” రెట్టించాడు శీనాయి.

“అప్పుడు తెలుస్తుంది ప్రజాస్వామికం—” చెప్పాడు సూరి.

“ఎన్నికల్లో —? —” ఎన్నికల్లో తుపాకీ మడమలు ఓటర్లకు యిరువైపులా కదంతొక్కడాన్ని గురించి ఆలోచిస్తుంది శీనాయిబుర్ర.

శీనాయి గిర్రున మడమత్రిప్పాడు. సూరి పిడికిలి బిగించి “ఒట్ ఫర్—” అరిచాడు. శీనాయి “సోషలిస్ట్” అనాలని, కాని—

శీనాయి మనస్సుకోపాలు పరుగెత్త లేనికాళ్లని యీడ్చుకుంటూ వెళ్లిపో... తున్నాడు.

పోయిపోయి రామారావునిపిలిచాడు.

రామారావు అంతలావు అదేదో ఉద్గ్రంథంలోనించి కళ్లుపెకెత్తాడు.

“ప్రజాస్వామికమంటే ఏమిటి?”

“మనుష్యుల్లో ముందు భావవిప్లవం వస్తే—
ఆనవ్యమానవులు ప్రజాస్వామికాన్ని—”

శీనాయిబుర్ర చిటచిటలాడింది. శీనాయి చిమ
చిమలాడాడు.

“నీకు బోధపడదు పో—” సెలవిచ్చి మళ్ళీ
పుస్తకంపేజీల్లో దూరిపోయాడు రామారావు.

అసలీది మనుషులకెవళ్లకి బోధపడేట్టు కన్పిం
చలా శీనాయికి. బుర్రబరువునో వంగిపోనోంటే—అలానే
పోతూ పోతూ — ఎదురైన రంగాచార్యుల్ని అడిగాడు.

“ప్రజాస్వామికం అంటే ఏమిటి?”

“రైతుకాంగ్రెస్, కూలీకాంగ్రెస్, అంతర్జా
తీయ రైలుప్రయాణిక కాంగ్రెస్... యింకా— దేవుడు
మేలుచేస్తే—”

మరి ప్రజాస్వామికానికి ప్రమాదం ఏమిటి?”

“ఓస్— అదా—? పభుత్వంలో వున్నవాళ్లు
పర్మిట్టూ అవీయిచ్చి కాంగ్రెస్ ఓట్లు కొనివేస్తున్నారే—
అదీ! మాప్రజలకి ఒక్కపర్మిట్టన్నా యియ్యడంలేదే— అదీ!
చివరకు మాప్రజల్ని రాజకీయ బాధితులుగాకూడా ఎంచ
కుండాచేసి, ఐదెకరాలపొలం ఎగ్గొడుతున్నారే—”

శీనాయి చివరిమాటలు విననేలేదు. ఎకాఎకీ
పోయి గాంధీశారయ్య యింటిముందుపడ్డాడు.

ఎనభేఆరు

“ప్రజాస్వామికం అంటే ఏమిటి ? ”

గౌరవ్య ఒక్కసారి యికిలించాడు. బొర్ర
సవిరించాడు. ఆచేత్తోనే బొర్ర సవిరించాడు. గట్టిగా సకి
లించాడు.

“యిప్పుడు మనకాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం చేస్తు
న్నదే- అదే- అంతా అదే-”

శీనాయి గిరుక్కునతిరిగాడు.

“కాంగ్రెస్ చేస్తున్నదేమిటి ? ”

‘కార్డులకీ కవర్లకీ ఖరీదులు పెంచడమా ?
తివ తరగతి రైలుచార్జీలు పెంచి ఒకటో తరగతికి తగ్గించ
డమా ? ఊళ్ల పేర్లు మార్చడమా ? అధికలాభాలపన్ను
ఎత్తివెయ్యడమా ? అమ్మకపుపన్ను పెంచడమా ? ఉన్న
కంట్రాక్టు తీసెయ్యడమా ? లేనికంట్రాక్టు పెట్టడమా ?
పదహారూ, ఆరూ మధ్య రేషనింగ్ ఔన్సుల ప్రమాణం
ప్రమాణం చెయ్యడమా ? ... వగైరా యివన్నీనా ?
యిందులో ఏ ఒకటన్నానా ? ...

దారం తెగిన గాలి పడగలా పోతున్నాడు.
శీనాయి కాఫీహోటల్లో ఉదయం పూటదిగే ఇడ్డీవాయిల
కంటే జోరుగా దిగుతున్నాయి. శీనాయిబుర్రలో ఆలో
చన్న-అడ్డమైనవాళ్లనల్లా అడుగుతున్నాడు.

“కాంగ్రెస్ చేస్తున్నదేమిటి ? ”

“కల్లుసారాలమీద నిషేధం అనడం. మా పొట్టకు తిండి నిషేధం పెట్టడం.” చెప్పాడు గొడగణపాయి.

“కొనబోతే కొరివి అమ్మబోతే అడివి” అన్నాడు ఓరైతు.

“జీవితప్రమాణం పెరగడం—జీతాలు తరగడం— చెప్పాడు ఓగుమస్తా—

“కూలీపెంచండి! అంటే జైల్లు, తుపాకులూ పెంచడం—”

యిలా... యిలా...

“యిదే ప్రజాస్వామికమైతే దీనికి ప్రమాద మొస్తే ఏం?” తర్జనభర్జనల్లో పడింది శీనాయిబుర్ర.

ఈ ఆలోచనవచ్చేసరికి శీనాయికి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం జైల్లు తుపాకులూ విరుచుకుపడ్డట్టయింది — తనమీదే.

ఉహూఁ — యిదీ తేలలేదు. శీనాయికి ఏదైనా అంతే —

ఆవేళటి పత్రికల్లో మరోవిషయం కనిపించింది పెద్ద అక్షరాల్లో —

ఐతే... అవి తాటికాయలంతవున్నాయా? కొబ్బరికాయలంతవున్నాయా? అని ఆలోచించడంతో కొంతకాలం వృధావిపోయింది. ఐనా —

“కమ్యూనిజం ప్రజాస్వామికానికి పరమ

ఎనబైయెనిమిది

శత్రువు" అంటూన్న ఆ తాటికాయలు లేక కొబ్బరి
కాయలు శీనాయి పరిశోధనకి బహుగా వుపయోగ
పడేట్టున్నాయి. 'కమ్యూనిజం' అంటే ఏమిటో తెలిస్తే
దానికి వ్యతిరేకమంతా 'ప్రజాస్వామికం' అని చెప్పేసె
య్యోచ్చు. అప్పుడు దానికొచ్చిన ప్రమాదాన్ని అట్టేకని
పెట్టెయ్యోచ్చు. అందుకు అలాగ్గా నడుం కట్టెయ్యోచ్చు.

యిక "ప్రజాస్వామికం అంటే యేమిటి?"
అన్న విషయం వదిలి "కమ్యూనిజం అంటే యేమిటి?"
అని లంకించుకుంది శీనాయిబుర్రీ.

కాని ఎవరి నడుగుతాడు —

మొదట దొరికి జైల్లోవున్న వాళ్ళూ, తర్వాత
దొరికి స్వర్గంలోవున్న వాళ్ళూపోగా — యిక అసలు
దొరకని కమ్యూనిస్టులకోసం వెతకాలి. ఐనా అంతలేసి
మిలిటరీబడ్జెట్ కే అంతుదొరకనివాళ్ళకోసం ఆరాటపడటం
వృధా అనుకున్నాడు. శీనాయి.

మరై తే...ఎలా?

అమాంతంగా శీనాయికి ఆ వూళ్ళో కామ్రేడ్
కోటిగాడు వూరేగింపుల్లోచించుకున్న గొంతువిసిపించింది.

"ఆఁ! అదే కమ్యూనిజం." నిర్ధారణచేశాడు
శీనాయి. "దానికి వ్యతిరేకమే ప్రజాస్వామికం—" తేల్చే
సింది శీనాయిబుర్రీ.

*

*

*

తీరిగ్గాకూచున్నాడు శీనాయి. స్థిమితంగా ఆ
కేకల్ని నెమరుకు తెచ్చుకొంటోంది శీనాయిబుర్ర.

“అందరికీ తిండి కావాలి”

“అందరికీ బట్టకావాలి”

“అందరికీ పనికావాలి”

“దున్నేవాడికే భూమికావాలి”

“విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యంకావాలి”

“యిదీ కమ్యూనిజం” నిర్ధారణచేశాడు
శీనాయి. ఐతే —

“అందరికీ తిండి, బట్టా, పనీ అక్కర్లేదు”

“దున్నేవాడికి భూమి అక్కర్లేదు”

“విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం అక్కర్లేదు”

“ఇదీ ప్రజాస్వామికం” తేల్చేసిందిశీనాయిబుర్ర.

“ఐతే— దీనికి ప్రమాదంవ స్తేమాత్రమే?”

శీనాయిబుర్ర తుకతుకలాడింది.

శీనాయి తుపానులా ఝుఝుమన్నాడు.

“ప్రజాస్వామికం అంటే యిదేమిటి? యిలా
తయారయింది.” జనం - కూడూ గుడ్డా, దున్నుకోడా
నికి చారెడు నేలా, చేనుకోడాని కింతపని కావాలంటారు.

“అంటే, నోళ్లు నొక్కేసి జైళ్లలో కుక్కేస్తా
మంటారు. వీరు —

తోండ్ల

అయితే గియితే — తిండి, గుడ్డా, భూమి,
పనీ కావాలనటం ప్రజలంతా అంటారు. కనుక అది
ప్రజాస్వామికంకావాలి.

అదేఅయితే, యీ నోళ్లునొక్కే కాంగ్రెసూ,
గాంధీ గౌరవ్య వగైరా వగైరాల చేతుల్లో — ప్రజా
స్వామికానికి నిజంగానే ప్రమాదం వచ్చింది.

“అరె! ప్రమాదం తెచ్చేవాళ్లే ‘ప్రమాదం,
ప్రమాదం’ అని తెగఅరుస్తారే?”

యిది — దయ్యాల వేదాలువల్లించడమా?

తుపాకీలు అహింస జపించడమా?

యిప్పుడు శీనాయి సీరియస్ అయ్యాడు.

అలా అలా — ‘కిమ్మ’నకుండా తిరుగుతున్నాడు.
‘కిమ్మ’ంటే కమ్యూనిస్ట్ అంటాయేమో గాంధీటోపీపెట్టు
కున్న తుపాకీలు — అన్నభయంతో —
